15 vuotta Zulimaneja

Rock-imago on yhä tärkeä osa elämäntapapalloilua

VIIKON KASVOT

Janne Partanen

Kuvat: Soccer Club Zulimanit

Jari Honkalampi (yläkuva) ja Jaakko Pulkkinen ovat nykyzuluja. Pulkkinen teki viime kaudella 32 maalia. Honkalampi on zulujen puheenjohtaja ja vt. valmentaja. Zulut selviytyivät viime kaudella Suomen Cupissa kuudennelle kierrokselle. MyPan A kaatui 4-1.

Jalkapallojoukkue Soccer Club Zulimanit on herättänyt monenlaista kummastusta paitsi nimensä, myös erikoisten tapojen ja tempaustensa myötä. Tänä vuonna elämäntapajoukkueeksikin tituleeratuille "Zuluille" tulee 15 vuotta seuratoimintaa täyteen.

Zulimanit otti alkuaskeleensa 90-luvun taitteessa Inkilänmäen lähiössä, kun kolme jalkapalloilua harrastavaa raskaan rock`n rollin diggaria päätti laittaa pystyyn oman futisseuran. Nimi joukkueelle napattiin ryhmäteatterin Tabu-komediasarjan "Zulimanit Suomessa"-sketsistä, jossa joukko ulkomaalaisia laivapakolaisia seikkailee pääkaupunkimme kaduilla pallo kainalossaan aiheuttaen kaaosta.

Rock-imago ei ole Zulimaneista hälventynyt vielä tähänkään päivään mennessä.

Kuopion rock-futisjoukkueessa FC Kempes All Starsissa on tänäkin vuonna varsin vahva zulumiehitys. Zulimanien kannatusbiisi, Black Sabbathin nuotteihin **Marco Hietalalta** suomenkieliset sanat ja sovituksen saanut "I am Zuliman"-biisi toimii osaltaan oikean asenteen ja perusasioiden muistuttajana.

Seuran menestys, erikoiset rituaalit ja värikäs menneisyys erottaa Zulimanit muista, ehkä pidempäänkin toimineista kaveri- ja firmaporukoista.

Joukkue on pelannut kahteen otteeseen kakkosdivisioonassa ja sitä kautta kiusannut useita kertoja vedonlyöjiä täällä Suomessa ja maailmalla.

Rituaaleista mainittakoon vuosittainen kastajaistilaisuus, jossa uudet pelaajat saavat hermoja repivän ja fyysistä kapasiteettiä koettelevan zulukasteen. Kaste alkaa "M-kersantin" sulkeisilla, jatkuu vanhojen pelaajien tiedusteluilla kokelaan zulukelpoisuudesta ja päättyy zulupapin siunaukseen.

Kastajaisten jälkeen juhlitaan villisti uusia joukkueka-vereita.

– Kastajaisrituaali on vuosittainen hengenkohotustapahtuma, joka tulee jatkumaan niin kauan kuin seuran toiminta jatkuu, eli todennäköisesti vielä useita vuosia, tähdentää puheenjohtaja **Jari Honkalampi**.

Ulkomaatkaan eivät ole jääneet zuluilta valloittamatta.

– Syksyllä -95 edustimme Kuopiota Puolan Opolessa, ystävyyskaupungissamme. Turneella pelattiin kolme ystävyysottelua paikallisia seuroja vastaan ja musisoitiin akustisesti lähinnä nuotiopiireissä. Musiikista vastasivat kolme jäsentä Tarot-yhtyeestä.

– Ottelut pelattiin siinä mielessä diplomaattisesti, että tuloksina oli yksi voitto, yksi tasapeli ja yksi häviö.

Jokatalviset huhut Zulimanien tarun joutsenlaulusta ovat tänäkin talvena suuresti liioiteltuja.

– Vaikka ongelmat ovat vuodesta toiseen samat, eli rahankeruu ja huonot harjoitusvuorot, lähinnä niiden myöhäiset ajankohdat, niin joukkue tulee taistelemaan ensikin kesänä Kuopion neljänneksi parhaan jalkapalloseuran asemasta KuPSin, Kingsin ja KuPSin akatemian jälkeen.

– Tämän lisäksi Suomen Cupin pikkufinaaliin olisi vihdoin kiva päästä ja eiköhän se kuudes toisen luokan piirinmestaruuskin ole ihan realismia. Suomen Cupissahan olimme viime vuonna paras kuopiolainen ja yläsavolainen joukkue.

Zulimanien maine hyvähenkisenä kaveriporukkana on vetänyt vuosien varrella joukkueeseen nimekkäitäkin pelaajia, joista osalla on ollut jopa maajoukkuekokemusta. Valmennuspuolella ovat vaikuttaneet muun muassa **Atik Ismail** ja lyhyen aikaa myös **Sakari Kuosmanen**.

Kun Soccer Club Zulimanien nimi mainittiin piirin kokouksessa 90-luvun alussa, se herätti hilpeyttä muiden seurojen edustajissa ja nimen lausuminen tuotti vaikeuksia. Hilpeyttä nimi aiheuttaa vieläkin. Tänä päivänä tuo huvittuneisuus on kuitenkin suunnattu jo vakiintuneelle ja hyväksytylle osalle kuopiolaista jalkapalloilukulttuuria. ■

KOLUMNI

Atte von Wright

Maanalainen armeija

Paikallisen lehden paikallinen pakinoitsija luonnehti taannoin paikallisia luonnonystäviä maanalaiseksi armeijaksi. Luontoarvot tekosyinä jarrutetaan Kuopion kehitystä erilaisin valituksin. Taustalla ovat motiiveiltaan hämäriksi jääneet tahot, joiden bulvaaneina luontohöperöt joko tyhmyyttään tai ilkeyttään toimivat.

Kuopiolaista luontoväkeä on yleensäkin viime aikoina julkisessa sanassa tukistettu ja luunapitettu varsin lujaa, asialla niin aktiivivaikuttajat kuin eläköityneet herratkin.

Koska kerrankin voin väittää asiasta jotakin tietäväni, niin käytänpä nyt palstatilaa noiden mielenilmausten kommentointiin.

Paikallisia luonnonystäviä, kohta 110-vuotisine traditioineen, ei parhaimmalla - tai pahimmalla - tahdollakaan voi luonnehtia radikaaliksi vaihtoehtoväeksi. Hallitus ja aktiivit koostuvat pääosin keski-ikäisistä, elämässään varsin porvarillisen vakiintuneista kansalaisista. Eipä kokouksissa vilku musta nappanahka, välky niitit eikä lävistykset tai hehku mustan-violetit goottimeikit. Saatanaa ei palvota, ja sekaravinnon käyttäjiäkin taidamme pääosin olla.

Vakaus, varovaisuus ja perinteiden velvoittavuus näkyvät toiminnassakin. Ei ole harrastettu näyttäviä tempauksia, kahliuduttu puihin, vahingoitettu omaisuutta tai kampanjoitu yksittäisiä henkilöitä tai yrityksiä vastaan.

Turvautuminen tiukasti laillisiin keinoihin, avoimuus ja korrektius ovat toiminnan itsestäänselvyys.

Varsinaisiin viranomaisille suunnattuihin valituksiin on "syyllistytty" vain parissa aiheelliseksi osoittautuneessa tapauksessa.

Sen sijaan tavanomaiseen kansalaiskeskusteluun luonnonystävät kyllä osallistuvat antamalla eri asioita koskevia lausuntoja ja muistutuksia. Näihin on satsattu paljon vapaaehtoistyötä, on tutustuttu asiakirjoihin, karttoihin, tehty maastokäyntejä ja laadittu lajistokartoituksia.

Yhtään perustelematonta väitettä ei ole tietoisesti esitetty. Myöskään mihinkään henkilökohtaisuuksiin ei mielenilmauksissa ole sorruttu.

Asioista saa luonnollisesti olla eri mieltä. Jos taas luontoväen kannanotoissa on virheitä tai väärinymmärryksiä, niin ne korjautuvat parhaiten julkistamalla oikea tieto selvinä, konkreettisina lukuina, kuvaajina tai toimenpidesuunnitelmina. Sen sijaan ylimalkainen syyttely ja äksyily osoittavat huonoa sietoa vähänkään poikkeaville - vaikka kuinka asiallisesti esitetyille - näkemyksille.

Muunkinlaista, arempaa ja nöyrempää palautetta toiminnasta on tullut. Sen mukaan kaupungissamme on todellakin maanalainen armeija.

Se tavallisten, olonsa voimattomaksi ja vaikutusvallattomaksi tunteva kansalaisten joukko, joiden mielipiteille luonnonystävät ovat joskus onnistuneet antamaan äänen ja näkyvyyden.

Että semmoisia ne ovat ne luontoväen takapirut. ■

VIIKON VALINNAT

MUSIIKKI. *Kauko Röyhkän jäljittelemätöntä rokkia kuullaan keskiviikkona Henry`s Pubissa.*

sivu 33

ELOKUVA. *Ethan Hawke ja Julie Delpy kohtaavat toisensa yhdeksän vuoden jälkeen Pariisissa. Rakkautta ennen auringonlaskua Kuvakukossa 4.-16.3.*

sivu 32

MUSIIKKI. *Idols-voittaja Hanna Pakarinen esiintyy Nilsiän Ravintola Piazzalla torstaina.*

sivu 33

NÄYTTELY. *Kuvassa Esko Railon teos Laulua pallolla. Taidegraafikko Railo on Galleria Kapriisin Maaliskuun taiteilija.*

sivu 34